

vt fomitem quandam, & incitabulum frigori subministrant. 12 Cur si sicca æstas, & Aquilonia, & autumnus siccus iisdem Aquilonibus perflatus, morbo biliosus infestetur? An quoniam ad idem, corpus eorum, ac temporis habitus vergunt: itaque veluti ignis igni adiicitur. Cum enim corpora exsiccentur, quantumque in his dulcedinis erat euaporatum sit vehementerque incalcescant, necesse est, vt dum humor consumitur arida lippitudines orientur, residuoque quod biliosum remanserit, eodemque, recalcificante, febres acutæ, vt potest ex bili sincera, inuadant. Nonnullos infania rapit, quorum scilicet natura atra bile abudat: hæc etenim largè superest, cum eius humores cõtrarij resciscerant. 13 Cur mutationem aquarum, grauem, aeris verò non grauem esse affirmemus? An quòd aqua corporib. alimento est, quo iã habito, complexoque peregrinemur. Aer autem nullo se exhibet alimento. Aquarum item genera multa, & varia, per se sunt, sed aeris minimè. Itaque hoc etiam causæ esse potest: quippe cum peregrè etiam profectis in cælo quidem propè eodem, in aquis autem variis versari eueniat, qua propter aquarum mutationem grauem esse, rectè putandum est. 14 Cur ciborũ mutatio minus, quàm aquarum, grauis occurrat? An quia plurimum aquarum consumimus. Nam & in pane, & obfontis, & in potu, aquarum vsus plurimus est. 15 Sed cur cibi, & aquarum mutatio grauis sit? An quòd omnis mutatio etiam temporis, & ætatis motu facilis est. Extrema namque generis cuiuscunq. moueri facile possunt, quomodo & principia, & fines. Ergo & cibi qui inter se distant, corrumpere se inuicè queunt: quippe cum aut nuper, aut nondum adhaerent, qui præcesserat. Adhuc, vt varius cibus grauis est, turbulenta enim, nec æqualis cõcoctio eius agitur, sic in iis accidit, qui aquam mutant, scilicet vt variæ potionis vitatur alimento, estque id alimenti genus, quàm siccum, valètius, quoniam plurimũ est, exque cibus ipsis non nisi quantum dilutum est vim habet enutriendi. 16 Cur mutationes aquarum faciunt, vt pediculi in quibus haberi possunt, multi habeantur? An quòd humoris eruditas, quæ perturbatio illa committit, quæ ex aquarum vario vsu in crebra commutatione redundat, humoris creare copiam potest, præsertim in loco humori opportuniore. Cerebrum autem natura humidum est: quare caput maximè perpetuo humer.

A καὶ εἰς τὸν χειμῶνα οὐχ ὑγροὶ ἀφαινοῦνται, ἔχοντες ὑπερκαίματα τῶ ψύχει. εἰς δὲ διὰ τῆς πύξης χολῶδες νοσῶδες ὅτι τὸ βέριον καὶ ἀκαίμαδες θέρου καὶ ματόπρωρον; ἢ ὅτι ὅτι ταῦτ' ἐπέκεινται τοῦ σώματος καὶ αἱ αἶραι, ὡς ἄσπερ πῦρ ὅτι πυρὴ γίνεται. Ἐξηρανοῦνται γὰρ τῆς σαρκῶτος, καὶ τῆς γλυκυτάτου ὑγρῆς ἐξ ημεσοῦντος ἐξ αὐτῆς, ὑπερθερμανοῦνται δὲ λίαν, ἀνάγκη διὰ τῆς αὐτοῦ πύξης, ὁ φθαλμῶδες ἔχρας γίνεται διὰ δὲ τὸ χολῶδες, τῶν ὑπολειπομένων ἐστὶ χυμοῖς. ὑπερθερμανοῦνται δὲ καὶ τούτων, περισσῶς ὅς εἰς γίνεται, αἶτε ὑπερκαίματος τῆς χολῆς. ἐπίσης δὲ μενίας, ὡς αἱ μέλανα χολὴ γίνεσθαι ἐπιπύκνισι γὰρ ὅτι πολλαί, ἀναξηρανοῦνται τῆς ἐναντίας χυμῶν. 17 διὰ τί [τῶ] τὰ ὑδατὰ μεταβαλεῖν, νοσῶδες φασιν ἐστὶν; τὸ δὲ τῶν αἰερα, οὐ; ἢ ὅτι τῶν γίνεται ἕρση, καὶ ἔχοντες καὶ δολολεωκότες τῶ ὑδατος ἀπερχονται, τῆ δὲ αἰερα οὐδέν; ἔπειτα ὑδατος ὑπερκαίματος εἶδη ὅτι, καὶ διάφορα καὶ αὐτὰ, αἰερα δὲ οὐ ὡς καὶ τῶ αἶνον. ἐν ὑγρῶ τῶ αἰερα γινώσκον τῶ ἀνωτῆς συμβαίνει διατελεῖν, καὶ ἀποδημοῦνται. ἐν δὲ ὑδατῶν ἀλλοίωσι. διὸ καλῶς διηκὲ νοσῶδες ἢ τῶ ὑδατος μεταβολῆς ἐστὶν. εἰς δὲ διὰ τί μᾶλλον ἢ τῶ ὑδατος ἢ [ἢ] τῆς στίβων μεταβολῆς νοσῶδες; [ἢ] ὅτι πλείστον αἰαλίσιμον τὸ ὑδατος ἐστὶν [γὰρ] τῆς στίβων ὑδατος, καὶ ὅφισι, καὶ ἐν τῶ πόματι τὸ πλείστον ὑδατος. 18 διὰ τί δὲ ἢ μεταβολῆς νοσῶδες; ἢ ὅτι πάντα ὑγρὸν ἢ μεταβολῆς, καὶ αἰερα καὶ ἡλικίας, ἀκίνητον. ἀκίνητα γὰρ τὰ αἶρα, ὡς [καὶ] αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ τελευταί. ὡς καὶ αἱ ἕρση ἔπειτα οὐσα, ἀλλήλας φθίρεσιν. αἱ μὲν γὰρ ἀπὸ, αἱ δὲ, οὐ πῶς φθίρεσιν. ἔπειτα ὡς αἰερα ἢ ποιητικῆς ἕρση νοσῶδες, (ταραχῶδες γὰρ καὶ οὐ μὴ πέψις) οὐ πῶς συμβαίνει μεταβαλλοῦσιν ὑδατος, ποιητικῆς πόματος γινώσκον τῆ ἕρση καὶ ἢ ποιητικῆς ἕρση, κωροῦσιν τῆς ἕρσης ὅτι, τῶ πλείστον ἐστὶν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς στίβων τὸ ὑγρὸν γίνεται ἕρση. 19 διὰ τί ἢ τῆς ὑδατων μεταβολῆς τοῖς ἕρση φθίρεσιν ποιεῖ πολλοὺς ἕρση; ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς γινώσκον τῶ ὑγρῶ διὰ τῶ ταραχῶ, ἢ γίνεται, διὰ τῶ ποιητικῆς τῶ ὑδατος, πῶς μεταβαλλοῦσιν, ὑγρότητα ἐμποιεῖ. καὶ μέγιστα ἐν τῶ ὅτι ὑγρὸς. διὸ καὶ ἢ κεφαλῆ αἰερα μέγιστα.

καὶ εἰς τὸν χειμῶνα οὐχ ὑγροὶ ἀφαινοῦνται, ἔχοντες ὑπερκαίματα τῶ ψύχει. εἰς δὲ διὰ τῆς πύξης χολῶδες νοσῶδες ὅτι τὸ βέριον καὶ ἀκαίμαδες θέρου καὶ ματόπρωρον; ἢ ὅτι ὅτι ταῦτ' ἐπέκεινται τοῦ σώματος καὶ αἱ αἶραι, ὡς ἄσπερ πῦρ ὅτι πυρὴ γίνεται. Ἐξηρανοῦνται γὰρ τῆς σαρκῶτος, καὶ τῆς γλυκυτάτου ὑγρῆς ἐξ ημεσοῦντος ἐξ αὐτῆς, ὑπερθερμανοῦνται δὲ λίαν, ἀνάγκη διὰ τῆς αὐτοῦ πύξης, ὁ φθαλμῶδες ἔχρας γίνεται διὰ δὲ τὸ χολῶδες, τῶν ὑπολειπομένων ἐστὶ χυμοῖς. ὑπερθερμανοῦνται δὲ καὶ τούτων, περισσῶς ὅς εἰς γίνεται, αἶτε ὑπερκαίματος τῆς χολῆς. ἐπίσης δὲ μενίας, ὡς αἱ μέλανα χολὴ γίνεσθαι ἐπιπύκνισι γὰρ ὅτι πολλαί, ἀναξηρανοῦνται τῆς ἐναντίας χυμῶν. 17 διὰ τί [τῶ] τὰ ὑδατὰ μεταβαλεῖν, νοσῶδες φασιν ἐστὶν; τὸ δὲ τῶν αἰερα, οὐ; ἢ ὅτι τῶν γίνεται ἕρση, καὶ ἔχοντες καὶ δολολεωκότες τῶ ὑδατος ἀπερχονται, τῆ δὲ αἰερα οὐδέν; ἔπειτα ὑδατος ὑπερκαίματος εἶδη ὅτι, καὶ διάφορα καὶ αὐτὰ, αἰερα δὲ οὐ ὡς καὶ τῶ αἶνον. ἐν ὑγρῶ τῶ αἰερα γινώσκον τῶ ἀνωτῆς συμβαίνει διατελεῖν, καὶ ἀποδημοῦνται. ἐν δὲ ὑδατῶν ἀλλοίωσι. διὸ καλῶς διηκὲ νοσῶδες ἢ τῶ ὑδατος μεταβολῆς ἐστὶν. εἰς δὲ διὰ τί μᾶλλον ἢ τῶ ὑδατος ἢ [ἢ] τῆς στίβων μεταβολῆς νοσῶδες; [ἢ] ὅτι πλείστον αἰαλίσιμον τὸ ὑδατος ἐστὶν [γὰρ] τῆς στίβων ὑδατος, καὶ ὅφισι, καὶ ἐν τῶ πόματι τὸ πλείστον ὑδατος. 18 διὰ τί δὲ ἢ μεταβολῆς νοσῶδες; ἢ ὅτι πάντα ὑγρὸν ἢ μεταβολῆς, καὶ αἰερα καὶ ἡλικίας, ἀκίνητον. ἀκίνητα γὰρ τὰ αἶρα, ὡς [καὶ] αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ τελευταί. ὡς καὶ αἱ ἕρση ἔπειτα οὐσα, ἀλλήλας φθίρεσιν. αἱ μὲν γὰρ ἀπὸ, αἱ δὲ, οὐ πῶς φθίρεσιν. ἔπειτα ὡς αἰερα ἢ ποιητικῆς ἕρση νοσῶδες, (ταραχῶδες γὰρ καὶ οὐ μὴ πέψις) οὐ πῶς συμβαίνει μεταβαλλοῦσιν ὑδατος, ποιητικῆς πόματος γινώσκον τῆ ἕρση καὶ ἢ ποιητικῆς ἕρση, κωροῦσιν τῆς ἕρσης ὅτι, τῶ πλείστον ἐστὶν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς στίβων τὸ ὑγρὸν γίνεται ἕρση. 19 διὰ τί ἢ τῆς ὑδατων μεταβολῆς τοῖς ἕρση φθίρεσιν ποιεῖ πολλοὺς ἕρση; ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς γινώσκον τῶ ὑγρῶ διὰ τῶ ταραχῶ, ἢ γίνεται, διὰ τῶ ποιητικῆς τῶ ὑδατος, πῶς μεταβαλλοῦσιν, ὑγρότητα ἐμποιεῖ. καὶ μέγιστα ἐν τῶ ὅτι ὑγρὸς. διὸ καὶ ἢ κεφαλῆ αἰερα μέγιστα.